

ἡδύκρεων· διὸ καὶ θηρεύουσιν αὐτό. (3) Ὄταν δὲ πληγῇ,
 φεύγει, καὶ ὑπομένει ὅταν ἐξατονῇ. Ἀμύνεται δὲ λακτίζων
 καὶ προσαφοδεύων καὶ εἰς τέτταρας ὀργυιάς ἀφ' ἑαυτοῦ
 ῥίπτων· ῥαδίως δὲ χρῆται τούτῳ καὶ πολλάκις, καὶ ἐπι-
 5 καίει ὥστε ἀποψήχεσθαι τὰς τρίχας τῶν κυνῶν. Τεταραγ-
 μένου μὲν οὖν καὶ φοβουμένου τοῦτο ποιεῖ ἢ κόπρος,
 ἀταράκτου δ' ὄντος οὐκ ἐπικαίει. Ἡ μὲν οὖν ἰδέα τοῦ θη-
 ρίου καὶ ἡ φύσις τοιαύτη τίς ἐστιν· ὅταν δ' ὥρα ἦ τοῦ
 τίκτειν, ἀθρόοι τίκτουςιν ἐν τοῖς ὄρεσιν. Περὶ δὲ τὸν τόπον
 10 ἀφοδεύουσι πρότερον πρὶν τεκεῖν, καὶ ποιοῦσιν οἶον περίβο-
 λον· προίεται γὰρ τὸ θηρίον πολὺ τι πλῆθος τούτου τοῦ
 περιττώματος.

ΚΕΦ. ΛΓ.

XLVI. Πάντων δὲ τιθασότατον καὶ ἡμερώτατον τῶν
 ἀγρίων ἐστὶν ὁ ἐλέφας· πολλὰ γὰρ καὶ παιδεύεται καὶ
 15 ξυνήσιν, ἐπεὶ καὶ προσκυνεῖν διδάσκονται τὸν βασιλέα.
 ἔστι δὲ καὶ εὐαίσθητον καὶ τῇ συνέσει τῇ ἄλλῃ ὑπερβάλλον.
 Ὅ δ' ἂν ὀχεύσῃ καὶ ἔγκυον ποιήσῃ, τούτου πάλιν οὐχ ἄπτε-
 ται. Ζῆν δέ φασι τὸν ἐλέφαντα οἱ μὲν ἔτη διακόσια, οἱ δ'
 ἑκατὸν εἴκοσι, καὶ τὴν θήλειαν ἴσα σχεδὸν τῷ ἄρρενι, ἀκμά-
 20 ζειν δὲ περὶ ἔτη ἐξήκοντα, πρὸς δὲ τοὺς χειμῶνας καὶ τὰ
 ψυχὴ δύσριγον εἶναι. ἔστι δὲ τὸ ζῶον παραποτάμιον, οὐ
 ποτάμιον. Ποιεῖται δὲ καὶ διὰ τοῦ ὕδατος τὴν πορείαν,
 ἕως τούτου δὲ προέρχεται, ἕως ἂν ὁ μυκτὴρ ὑπερέχῃ αὐτοῦ·
 ἀναφυσᾷ γὰρ διὰ τούτου καὶ τὴν ἀναπνοὴν ποιεῖται. Νεῖν
 25 δ' οὐ πάνυ δύναται διὰ τὸ τοῦ σώματος βάρος.